

Global krig eller global udvikling? Der er ingen tredje vej

Den 5. januar (EIRNS) – Det irakiske parlament stemte i dag for, at regeringen trækker den officielle invitation til USA til at indsætte militære styrker i deres land tilbage. Selvom mange af de sunni-muslimske og kurdiske parlamentsmedlemmer ikke deltog i afstemningen, vedtog et beslutningsdygtigt [flertal] resolutionen, som anbefalet af premierminister Adel Abdul-Mahdi, der [nu] forventes at underskrive den. Den bestrider ikke, at tiltaget er gengældelse for det ulovlige amerikanske angreb i deres land, der dræbte lederen af Irans Quds-styrke, Qassem Soleimani, men snarere hedder det: "Regeringen afstår fra at [forny] sin anmodning om bistand fra den internationale koalition, der bekæmper Islamisk Stat på grund af afslutningen af militære operationer i Irak og opnåelsen af sejr. Den irakiske regering vil arbejde for at afslutte tilstedeværelsen af udenlandske tropper på irakisk område og forbyde dem at bruge dens landjord, luftrum eller vand til det ene eller andet formål. "Wall Street Journal rapporterede, at parlamentarikerne under og efter mødet sang: "Ud, ud, besætter! Nej, nej til Amerika! Nej, nej til Israel! "

Præsident Donald Trump kunne med tilstrækkelig støtte fra offentligheden benytte lejligheden til at gøre, hvad han havde til hensigt at gøre fra begyndelsen – at trække de amerikanske styrker ud af "de endeløse krigszoner".

Iran holder i mellemtiden tre dages landesorg, efter at liget af den dræbte Soleimani er vendt tilbage til Iran. Hundredetusinder af mennesker fylder gaderne i flere byer, hvortil liget vil blive bragt før begravelsen i Soleimanis hjemby Kerman.

EIR har erfaret, at aftalerne, der blev underskrevet mellem den irakiske premierminister Abdul-Mahdi og den kinesiske premierminister Li Keqiang under Mahdis rejse til Kina i september sidste år, omfattede en aftale med Kina om "olie-for-genopbygning", med henblik på en kæmpeudvidelse af Kinas igangværende investeringer i genopbygning af Iraks ødelagte olieindustri og andre projekter. Aftalen krævede, at de betydelige kinesiske betalinger for irakiske olieopkøb placeres i en særlig sikret fond, som sidenhen vil blive brugt som kredit til genopbygningsprojekter, herunder jernbaner, landbrug, industriparker med mere.

Da Abdul-Mahdi vendte tilbage til Irak, eksploderede landet imidlertid i anti-regerings (og anti-Iran) demonstrationer, alt imens de Iran-støttede shia-militser blev indsat for at knuse demonstrationerne og dræbte ca. 460 demonstranter under processen. Dette fremtvang Abdul-Mahdis tilbagetræden, idet han dog forbliver som fungerende premierminister (på grund af manglende evne til at opnå enighed om en erstatning), men således legalt set ikke er i stand til at gennemføre aftalen. EIR-medarbejder Hussein Askary bemærker, at Abdul-Mahdi, som olieminister i 2014, havde arrangeret en lignende aftale med Kina, som [dog] blev saboteret, da ISIS overtog det meste af landet.

Det må til enhver tid holdes i erindring, at den overhængende katastrofe blev skabt af Bushs invasion i Irak i 2003, baseret på falske forudsætninger, hvilket præsident Trump præcist har beskrevet som den værste fejltagelse begået af denne nation nogensinde.

Denne krise, der indebærer ekstrem risiko for regional eller endda global krig, kommer samtidig med, at den amerikanske kongres vender tilbage til Washington med den forventede rigsretssag mod præsident Trump i det amerikanske senat. Formatet for denne indeværende fase af kupforsøget imod præsidenten fra britiske og Obama-administrationens efterretningsagenter (hvis forbrydelser nu er under

efterforskning af justitsminister Barr og den særlige efterforsker rigsadvokat John Durham) er endnu ikke lagt fast. Det står ikke engang klart, hvorvidt de paniske og hysteriske demokrater vil overlevere rigsretsanklagepunkterne til senatet, som det kræves i loven, da det er mere end tydeligt, at der ikke engang identificeres en forbrydelse i de to paragraffer, og at demokraterne søger efter mere – hvad som helst – som de kan føje til sagen.

Dertil kommer den stigende sandsynlighed for et sammenbrud på kort sigt af de massive gælds- og afledte bobler i de amerikanske og europæiske finansielle systemer. Tusinder af afskedigelser af bankansatte, oprettelsen af "dårlige banker" til at dumpe de værdiløse papirværdier, og likviditet for milliarder af dollars, som centralbanken, Federal Reserve, pumper ind i det amerikanske banksystem, har ikke formået at dæmme op for tidevandet. Fortsat negative produktionstal i USA og Europa igennem mange måneder forringer realøkonomien yderligere, selv inden et kollaps af boblen. Den tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke advarede lørdag Foreningen af Amerikanske Økonomer (American Economics Association) om, at en sænkning af rentesatserne ved den næste nedgangsperiode ikke kan fungere, når de allerede befinder sig på eller endda under nulpunktet, så Federal Reserve skal være parat til at udvide de kvantitative lempelser enormt, og en sådan 'likviditetspumpe', med risiko for skabelsen af en hyperinflationær boble, "må gøres til en permanent del af den amerikanske centralbanks værktøjskasse." Bernanke er naturligvis notorisk fortaler for Milton Friedmans 'helikopterpenge'.

Verden befinder sig ved et vendepunkt. Helga Zepp-LaRouche har opfordret præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping til straks at afholde et topmøde, der sigter mod at forhindre at Iran-krisen eskaleres til krig, for at undgå "søvnegængeriet ind i en global krig", som det skete med Første Verdenskrig. Hun bemærkede, at Iran netop har afsluttet en militærøvelse med de

russiske og kinesiske flåder.

Samtidigt må den amerikanske befolkning – især Trumps støtter i begge politiske partier – handle for at imødegå anti-Rusland og anti-Kina-hysteriet, også inden for Trumps eget kabinet, der holder ham tilbage i forhold til at realisere hans intention om at opbygge venskabelige relationer til de øvrige historiske og kulturelle stormagter. En genopbygning af de vestlige nationers økonomi afhænger af et sådant nederlag til den britiske imperialistiske opdeling af Verden i blokke, der bekriger hinanden, og vil samtidig gendanne det “Amerikanske System” efter Hamiltons principper i USA. Dette er arven efter LaRouche, hvis tid [nu] er kommet.

**Øjeblikkeligt hastetopmøde
blandt præsidenterne fra USA,
Rusland og Kina
for at redde verdensfreden og
definere samarbejde mellem
landene
der besejrede fascismen for
75 år siden!**

Af Helga Zepp-LaRouche:

Med mordet d. 3. januar på den iranske generalmajor Qassem Soleimani, kommandør af Revolutionsgardens Quds-Brigade, og nationalhelt i Iran, såvel som Abu Mahdi al-Muhandis, vicekommandør af Iraks folkelige Mobiliseringsstyrker, gennem et droneangreb nær den Internationale Lufthavn i Bagdad, er verden konfronteret med faren for en optrapning af gengældelser og modgengældelser, som ikke blot kunne føre til krig i hele Sydvestasien men ud over denne region.

Pentagon skrev i en erklæring, der fulgte med Præsident Donald Trumps underskrift på angrebsordren, at Soleimani "aktivt udviklede planer for at angribe amerikanske diplomater og servicemedarbejdere i Irak og i regionen". Meddelelsen påstår, at General Soleimani og hans Quds-styrker var ansvarlige for hundredvis af amerikaneres død og for tusinder af sårede, og at angrebet havde til hensigt at afskrække fremtidige iranske angrebsplaner.

Som talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, påpegede, var det FN's Sikkerhedsråds ansvarsområde at lave en juridisk vurdering af angreb på landes ambassader, og at Washington ikke havde anmodet om et ekstraordinært møde i FN's Sikkerhedsråd om spørgsmålet. Tydeligvis fandt Pentagon det ikke nødvendigt at gøre dette, eftersom AUMF-loven ("Tilladelse til Brug af Militære Midler mod Terrorister") fra 2001 tillader USA's militær at angribe enhver bevæbnet gruppe, som anses at være en terrortrussel. USA's udenrigsministeriums officielle betegnelse af IRGC (den Iranske Revolutionsgarde) i april 2019 som "terrorister" – et tiltag som både den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo stærkt understøttede, gjorde det lovligt for USA's væbnede styrker at angribe individer forbundet med IRGC, under en hvilken som helst omstændighed der kunne forekomme. På det tidspunkt skrev oberst Pat Lang (tilbagetrådt) følgende på sin blog:

"De neokonservative tumper (Pompeo Bolton, Hannah, osv.) tror måske at Irans reaktion på denne krigserklæring vil være

underkastelse til deres vilje, men efter min mening er dette meget usandsynligt. Efter min mening er det mere sandsynligt, at IRGC vil tage denne nye virkelighed til efterretning og forberede sig på krig med USA.”

Med mordet på Soleimani er oberst Langs advarsel, om at denne betegnelse som en udenlandsk terrororganisation (af IRGC) kunne føre til krig, tættere på at blive til virkelighed. Så, selvom Bolton ikke længere er en del af administrationen, har hans konfrontationspolitik skabt en meget farlig arv – en opsætning til krig – for Trump. Og, ikke overraskende, skrev Bolton på Twitter her til morgen: ”Tillykke til alle der var involveret i at eliminere Qassem Soleimani. Længe under opsejling, var dette et afgørende slag mod Irans ondskabsfulde Quds-Styrkers aktiviteter verden over. Håber dette er det første skridt til regimeskifte i Teheran.”

Som forventet lovede Irans religiøse leder Ali Khamenei ”barsk hævn”, og store mængder mennesker forsamledes i forskellige iranske byer, imens de skreg dødstrusler mod Trump og udtrykte deres had mod amerikanere. Hvad enten meningene om Soleimani fra andre kræfter i Vesten eller i Sydvestasien er, er det et faktum, at han sikkert har gjort mere end nogen anden til at bidrage til sejren over IS, Daesh, al-Nusra, al-Qaeda, osv., og repræsenterer en nationalhelt i den iranske befolknings øjne. Hvad også kan forventes, har diverse iranske stedfortrædere i regionen omgående lovet hævnaktioner, mens den irakiske regering har bekendtgjort, at de den 4. januar vil introducere et lovforslag i det irakiske parlament for at afslutte det legale grundlag for det amerikanske militærs tilstedeværelse i Irak.

I betragtning af den ekstreme kompleksitet af Sydvestasiens historie i form af etniske og religiøse stridigheder, de århundrede gamle manipulationer af (primært) det Britiske Imperium med dettes ”Great Game” mod Rusland, og denne regions forvikling med alle verdens atommagter, er der ikke noget spørgsmål om at denne nuværende eskalation har potentialet til

at løbe ud af kontrol, ligegyldigt hvad de kræfter involveret i kuppet mod Trump måtte tænke. Hvis der er noget man kan lære fra militærhistorien, er det erkendelsen af at krige næsten aldrig forløber som planlagt. Hvis folk ville have vidst hvordan 1. og 2. Verdenskrig ville have forløbet, ville de ikke have begyndt dem.

Før nogen yderligere optrapning mellem USA, Iran og deres stedfortrædere sker, må alle fredselkende mennesker i verden støtte op om et øjeblikkeligt topmøde mellem præsidenterne fra USA, Rusland og Kina, nu, i samme ånd som Mødet ved Elben (mellem USA og det tidligere Sovjetunionen). Det er åbenlyst, at der mellem de tre præsidenter, præsident Trump – som har lovet at afslutte alle endeløse krige og allerede har taget flere skridt i denne retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en intention om og en evne til at omgå krigsmagernes manøvrer og etablere et højere niveau for samarbejde. Dette potentiale er grunden til at kuppet – "Russiagate" og nu rigsretssagen – bliver orkestreret mod Trump. Det er nu tid til, at disse tre fortræffelige ledere opfylder det potentiale som historiens forsyn har skænket dem.

Pelosi, i et 'Ibykus-øjeblik' (*), afslører sig selv som en forsvarer af folkedrab, og er dermed uegnet til at diskutere rigsretssag mod

præsident Trump

Den 9. december 2019 (EIRNS) – I en kovending i forhold til sin tidligere holdning til rigsretssag imod præsident Trump insisterer formanden, 'House Speaker', Nancy Pelosi nu på, at Repræsentanternes Hus indgiver anklager mod præsidenten for påstået magtmisbrug. Hun hævder, på trods af den ukrainske præsident Zelenskys påstand om, at der ikke var nogen "noget-for-noget"-aftale, der gjorde militær bistand betinget af efterforskningen af Joe Biden (en bistand der er blevet leveret, uden at undersøgelsen er foretaget), at: "Kendsgerningerne er ubestridelige. Præsidenten misbrugte sin magt til sin egen personlige politiske fordel på bekostning af vores nationale sikkerhed ved at tilbageholde militærhjælp samt holde et afgørende møde i 'Oval Office' (præsidentens officielle mødelokale i Det Hvide Hus, *red.*) i bytte for tilsagn om efterforskning af sin politiske rival."

Pelosi afslørede i sit svar til publikum – ved et offentligt møde med tilstedeværelse af CNN den 5. december – sig selv som enten en bevidst løgner eller en person med en bemærkelsesværdig evne til at bøje kendsgerninger, så de passer med hendes dagsorden, uanset konsekvenserne.

Hun indrømmede, at hun i sin egenskab af højtstående medlem af efterretningsudvalget var imod en rigsretssag imod præsident Bush, trods velvidende at grundlaget for Irak-krigen var falsk: "Så jeg var klar over, at der ikke var nogen atomvåben i Irak. Det var der bare ikke. De måtte vise os – de måtte fremvise alle de efterretninger, de havde, til 'Gang of Four' (efterretningsudvalget for særligt følsomme oplysninger, *red.*) Efterretningerne viste ikke, at det skulle være tilfældet. Så jeg vidste, at det var en misvisende fremstilling i forhold til offentligheden. Men når det er sagt, var der efter min mening ikke grundlag for en rigsretssag."

USA's invasion af Irak i 2003, baseret på løgne som Nancy Pelosi nu afslører, at hun i 2003 var velvidende om var løgne, resulterede i mere end en million irakiske dødsfald (ca. 275.000 direkte dødsfald fra selve krigen, med et lige så stort antal sårede, der i efterkrigstiden forårsagede, at mere end en million civile døde af sult og sygdom), såvel som over 8.000 amerikanske soldater og kontraktansatte, for ikke at nævne ødelæggelsen af hundreder af tusinder af amerikanske familier, hvis kære nu lider af PTSD, eller [som] har gjort en ende på det hele ved at begå selvmord, i et omfang på 22 krigsveteraner om dagen. Krigen i Irak bidrog også væsentligt til flygtningekrisen, som har ødelagt livet for yderligere titusinder af familier, samtidig med at de vestlige værdier, menneskerettigheder og demokrati i hele verden er blevet knust.

Man kan kun være enig med præsident Trump på dette punkt, at Irak-krigen, som en del af politikken efter 11. september [2001] med uendelige krige, til en pris af 7 billioner dollars – et beløb, som kunne være blevet investeret i den fysiske økonomi i USA – har været den største fejltagelse i USA's historie. Så sent som for to år siden var Pelosi tilsyneladende enig med præsident Trump på dette punkt. I CNN's [udsendelse] 'State of Union' (Nationens Tilstand) søndag 5. november 2017 sagde hun, at rejse en rigsretssag imod præsident Trump "ikke er et sted, som jeg mener vi skal betræde". Hun tilføjede, at mange på venstrefløjen var oprørte over, at hun ikke havde rejst en rigsretssag imod præsident Bush i kølvandet på Irak-krigen. "Hvad kunne være værre end det?" (Dvs. værre end at lyve for at starte Irak-krigen) spurgte hun.

Faktum er, at Pelosi ikke afslørede, hvad hun nu har indrømmet var en fejlagtig repræsentation for offentligheden for at forhindre denne forfærdelige Irak-krig.

Det være sig hukommelsessvigt eller et anløbet forhold til sandheden, Pelosi har nul troværdighed med hensyn til kravet

om at afsætte præsident Trump ved en rigsretssag. Hvis hun blot har en antydning af samvittighed tilbage, bør hun begynde at betale krigsskadeserstatning til det irakiske folk og amerikanske familier, der mistede deres kære som et resultat af hendes medskyld i denne krig.

Hun har ingen autoritet til at tale om embedsmisbrug og bør afslutte det svigagtige forsøg på rigsretssag mod præsident Trump.

* 'Ibykus' Traner', digt om politisk retfærdighed af Friedrich Schiller, 1797

* Tabstal for Irak-krigen stammer fra 'Cost of War Project' på Watson Institute for International and Public Affairs, Brown University; undersøgelser foretaget af The Lancet (2004 og 2006); ORB International, 2007; og kilder på landjorden.

Den virkelige ukrainske skandalehistorie: Maidan-kuppet var en britisk-Obama-nazistisk regimeskifteoperation

Den 20. november (EIRNS) – I Washington, DC, alt imens de timelange høringer i rigsretssagsundersøgelsen mod Donald Trump i den amerikanske kongres' efterretningskomite pågår, hvad der ligger fast er, at det virkelige "problem" vedrørende

begivenhederne i Ukraine i de senere år, er at britiske og forræderiske netværk i Obama-administrationen iscenesatte en operation for at vælte den folkevalgte ukrainske regering under Viktor Janukovitj i 2013-2014, og samarbejdede med kendte nazistiske elementer for at nå deres mål. De selvsamme britisk-amerikanske netværk udfører et kupforsøg i USA og bruger den falske rigsretssag til at dække over deres faktiske forbrydelser med at støtte nazi-kuppet i 2014.

Amerikanske operatører inkluderede Victoria Nuland, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender (2013-2017), vicepræsident Joe Biden, pengemanden George Soros, ambassadør Geoffrey Pyatt, til at begynde med. Blandt de britiske navne skiller Christopher Steele, MI6 sig ud. Svoboda og højreekstremistiske bøller omfattede personer som Andrij Paruby, der fungerede som kommandant for Maidan; og Juri Lutsenko, som grundlagde den regeringsomstyrtende bevægelse kaldet den tredje ukrainske republik. De udførte dødbringende gadevold, individuelle overgreb, beslaglæggelse af ejendom og ødelæggelser.

Denne historie blev afsløret i god tid, med opfordringer til international indgriben, i EIR-artikler fra efteråret 2013 til Maidan-kuppet i februar 2014 og senere; for eksempel, "Efter Ukraines nej til EU: Eurasisk udvikling vs. kollaps og kaos" (EIR, 6. december, 2013), såvel som den oprindelige dækning af Ukraines afvisning af EU-associeringsaftalen (se EIR, 29. november, 2013)).

Derefter udstedte EIR på treårsdagen for Maidan en særlig rapport, der blev frigivet samtidigt i Washington, DC, Berlin, Tyskland, FN i New York City og andre steder, med titlen "Obama og Soros – nazisterne i Ukraine, 2014 – USA, 2017? "

Siden da er der kommet mange flere detaljer frem, som eksempelvis spænder fra hvordan snigskytter blev hyret for at gøre Maidan-demonstrationerne dødbringende, til så snavsede detaljer som hvordan Joe Bidens søn, Hunter Biden, var bragt i stilling til at modtage adskillige millioner i bestikkelse fra

det lyssky ukrainske selskab Burisma. Det hele er en del af den samme grimme pakke. EIR har også offentliggjort en række artikler af Barbara Boyd om, hvem der står bag kupforsøget mod Trump. Det at præsident Donald Trump har omtalt noget af dette som "korruption" er en æressag, ikke en anledning til en rigsretssag.

Affæren i Ukraine er en af de største skandaler i den politiske historie. Den er klart rettet mod destabilisering af Rusland og kan meget vel føre til atomkrig mellem Rusland og USA.

Men betydningen af denne skandale er på nuværende tidspunkt overhovedet ikke begrænset til blot at afsløre de morderiske enkeltheder. Der er nu sket det, at de ukrainske anliggender, der bebrejdes Trump, er den seneste fase i det treårige kupforsøg i USA for at vælte vores valgte regering. Det iscenesættes af den samme britisk-amerikanske geopolitiske flok, der iscenesætter destabiliseringer på nøglepunkter verden over. Dette er hensigten med de oprør i stil med Maidan, der for tiden finder sted i Hongkong mod Kina – og i Bolivia.

At få sandheden frem om Ukraine kan betyde, at hele den britiske, globale geopolitiske akse brydes op. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, i drøftelser med medarbejdere i Europa, at mødet den 9. december i Normandiet Fire-mødet (statsledere for Rusland, Ukraine, Frankrig og Tyskland), som vil være et første sådant internationalt forum for den nyligt valgte, fredssøgende præsident for Ukraine, Volodymyr Zelensky, er indledningen på en drøftelse om Ukraine, der har potentiale til at løse situationens problemer. En velinformeret offentlig debat er af afgørende betydning.

Denne uges nummer af EIR, dateret den 22. november, 2019, indeholder en vigtig rapport om Ukraine af økonom Dr. Natalia Vitrenko, tidligere parlamentsmedlem og tidligere præsidentkandidat fra det Progressive Socialistparti i

Ukraine. I talen hun holdt den 16. november i Tyskland med titlen "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine" på Schiller Instituttets internationale konference den 16.-17. november, udtaler hun: "Det var den nazistiske, "russofobiske" farvelægning af Euromaidan, der førte til tabet af Krim og satte scenen for kampene i Slavyansk og det monstrøse angreb på antifascisterne i Fagforeningernes Hus i Odessa, og afstedkom den brodermorderiske krig i Donbas. Denne krig har stået på i fem og et halvt år. Selv de officielle statistikker siger, at 13.000 menneskeliv er gået tabt ... Millioner blev flygtninge ... Hele Ukraine er ramt af de militante nazister".

Det haster med at få den virkelige skandale frem. Zepp-LaRouche understregede i dag, at "spørgsmålet om Ukraine – som drøftet af Vitrenko, et hovedvidne og aktivist i denne situation – har som sin vigtigste forudsætning, hvad der skete fra november 2013 indtil statskuppet i februar 2014. Dette skærer igennem hele operationen for en rigsretssag mod præsident Donald Trump".

'Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump'

Den 6. november (EIRNS) – Executive Intelligence Review vil snart udgive en 24-siders brochure med overskriften "Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump". Og det er på tide.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte medarbejdere i Europa den 5. november: "Den overordnede dynamik i verden er, at den

liberale model, den koloniale, imperiale model, anført af det britiske imperium, helt klart er ved at selvdestruere; hvilket ikke betyder, at det ikke er ekstremt farligt, men der er ingen måde, hvorpå systemet kan overleve.”

”Og det”, fortsatte hun, ”er i en fuldstændig kamp med det Nye Paradigme der er ved at opstå, som klart er domineret af Kina, af Asien, af lande der ønsker at få en ny model for internationale relationer ... Der er ingen nationale løsninger, der er ingen spørgsmål, der har en chance for succes, hvis de ikke på en eller anden måde integreres i dette overordnede strategiske perspektiv. ”

Potentialet i en sådan vidtgående amerikansk-kinesisk alliance, som grundstenen i et globalt nyt paradigme, er netop hvad det britiske imperium frygter mest hos præsident Donald Trump. Trump kan virkelig vælte hele skakbrættet med den bedrageriske rigsretssagsoperation mod ham, ved at ramme det britiske imperium på deres svage flanke: Ved at bruge sit planlagte møde med den kinesiske præsident Xi Jinping i de kommende uger, ikke kun til at underskrive den første fase af en handelsaftale mellem USA og Kina, som nu er planlagt, men også til at tage yderligere konkrete skridt, herunder:

- Arbejde med Kinas Bælte- og Vejinitiativ, herunder større infrastrukturprojekter i USA. Dette vil dramatisk forøge den amerikanske beskæftigelse indenfor faglært produktion, netop på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen i fremstillingsvirksomhederne er faldende i sådanne vigtige svingstater som Michigan, Pennsylvania, Wisconsin og Ohio – som Trump har brug for at vinde i 2020.
- Samarbejde med Kina og Mexico om at stoppe indsmugling af fentanyl fra Mexico til USA, sammen med alle andre stoffer og ulovlig våbenhandel over grænsen mellem USA og Mexico. Sådanne tiltag bør kobles sammen med det amerikansk-kinesiske samarbejde, for i fællesskab at udvikle hele Mexico-Mellemamerika regionen økonomisk.

Trump vil finde en villig partner i Xi Jinping til at opbygge et sådant forhold. I sin hovedtale i går på Kinas Internationale Import Expo i Shanghai (CIIE), holdt Xi sin tale stående foran en skærm med en nedtælling for at vinde landets kamp mod fattigdom, som helt vil være elimineret i Kina ved udgangen af 2020, en imponerende præstation, som allerede har løftet omkring 850 millioner mennesker ud af fattigdom. I denne tale sagde Xi:

“Af de problemer som verdensøkonomien står overfor, kan ingen løses af et enkelt land alene. Vi må alle sætte menneskeheden almene vel først snarere end at sætte ens egne interesser over alles fælles interesser... Jeg har tillid til de lyse udsigter for Kinas økonomiske udvikling. Kinas udvikling, set gennem historiens linse, er en integreret del af den ædle sag for menneskelig fremgang. Kina vil række sine arme ud og tilbyde verdens lande flere markedsandele, investeringer og vækst. Sammen kan vi opnå udvikling for alle. Den kinesiske civilisation har altid værdsat fred under himlen og harmoni mellem nationer. Lad os alle arbejde i denne ånd og bidrage til en åben global økonomi og til et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden.”

En ting er helt sikker: Hvis Trump tager imod tilbuddet og handler på den måde, vi har angivet, vil det britiske imperium gå amok, begyndende med deres golem, den sære fremtoning, George Soros. Trods alt, er Soros verdens førende fortalere for legalisering af narkotika; han finansierer et stort antal af Kongressens Demokrater, der på selvmorderisk vis marcherer videre med deres rigsretssag mod Trump; og han er en betydningsfuld organisator af den voldelige destabilisering af Hongkong, sammen med andre farvede revolutioner...

Men Soros er bare en særdeles ubehagelig frontfigur for en global britisk imperial politik. Lyndon LaRouche behandlede dette spørgsmål indgående i nogle bemærkninger i juli 2009 til medarbejderne i Sonora, Mexico, som dengang var hårdest ramt af A/S Narkotikas narko-terrorisme. LaRouches bemærkninger for

et årti siden er stadig lige gyldige i dag:

“I kæmper imod det Britiske Imperium ... Men faktum er, at Mexico ikke kan vinde denne krig, alene i Mexico. Styrkerne er internationale. Det er kræfterne fra det britiske imperium, inklusive de britiske håndlangere i USA, og britiske håndlangere rundt om i verden ... I står over for det britiske imperium. I har ikke at gøre med nogle lokale narkopushere; I har at gøre med Prins Philip, fra det Britiske Imperiums kongelige familie, gennem hans verdensnaturfredningsbevægelse (WWF), som er fjenden af hele civilisationen! ...

“Først og fremmest er det nuværende globale finansielle valutasystem dødsdømt! Intet kan redde dette system i sin nuværende form ... Det er sådan, vi håndterer disse anliggender. Enhver form for effektiv krigsførelse er ikke baseret på skyderier. Det er baseret på ideer. Det er baseret på principper og begreber. Strategiske forestillinger. Hvem er vores potentielle allierede? Jo altså, vores potentielle allierede er Kina, der er under angreb fra det britiske imperium ... Men ved at være klog og tænke globalt og strategisk, kan vi hver især finde vores egen måde, en måde at nå frem til en global indsats for at komme videre og endelig ødelægge den fælles fjende”.

**Det næste anslag mod terror:
Hjælp Mexico med at forsegle**

dets grænse mod narkotika og våbenhandel

Den 28. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trumps succes med at afskære ISIS i Sydvestasien, efterfulgtes af hans dristige beslutning om at trække amerikanske tropper tilbage fra Syrien og anvende internationalt samarbejde mod narkotikasmuglende, menneskehandlende terrorister. Her har han bekæmpet terrorisme, mens han hjalp med at stabilisere Syrien, i stedet for at nedbryde de nationale regeringer og skabe terrorisme, som tidligere præsidenter gjorde.

Nu til et klart og åbenlyst nødvendigt næste skridt: Samarbejd med Mexico for at besejre de narkotika- og våbensmuglende og menneskehandlende terrorister, der truer med at overtage dette land. Åbningen er allerede skabt.

LaRouches borgerbevægelse i Mexico, MOCILA, sendte et åbent brev til den mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (AMLO) den 25. oktober 2019. Skrivelsen var en opfølgning på narkotikakartellernes nærmest militære overtagelse af byen Culiacan den 17. oktober. Med titlen: "Fire foranstaltninger til at besejre A/S Narkotikas overtagelse af Mexico" hedder det i det åbne brev fra MOCILA:

"Det er ofte tilfældet i historien, at kræfter der fører en ond politik bliver blandede af deres eget hybris og tror, at de kan påtvinge hele nationer deres vilje med rå vold og terrortaktik. Men selve deres arrogance blotter deres egen akilleshæl og kan føre til deres undergang forårsaget af deres tiltænkte ofre, hvis sidstnævnte går til kraftigt modangreb på den udsatte svage flanke.

"Sidste uges magtdemonstration af A/S Narkotika, det internationale narkotikakartel, styret af bankerne i City of London og Wall Street, omkring Ovidio Guzmán-sagen, udgør

netop en sådan mulighed.

“I den samme ånd som vi udsendte et ‘Åbent brev til AML0’ tilbage i september 2018, inden De tiltrådte, opfordrer LaRouche-bevægelsen i dag – baseret på afdøde Lyndon LaRouches anerkendte anseelse i disse anliggender – indtrængende om at vedtage fire konkrete foranstaltninger, der vil fratage A/S Narkotikas taktiske sejr i Ovidio Guzmán-sagen og vende den til deres strategiske nederlag”.

“1) Afsæt omgående Deres indenrigsminister, Olga Sánchez Cordero, som er en ledende talsmand for A/S Narkotikas politik for narkotikalegalisering, og en trojansk hest i Deres regering.

“2) Fortsæt indædt den offensive politik De allerede har indledt, for samarbejde med Trump-administrationen om at fastfryse eller hermetisk forsegle grænsen mellem USA og Mexico, både mod våbenstrømmene sydpå og narkotikastrømmene nordpå, ved anvendelse af avancerede teknologier, herunder opsporing med laser, MR, røntgenstråler og mere. Dette er en vigtig del af LaRouches mangeårige plan mod narkotika [se Dennis Small, “LaRouche-planen for at ‘hermetisk forsegle’ grænsen mod narkotikatrafik,” EIR, 29. marts, 2019].

“3) Udvidelse af sådan et internationalt samarbejde, ved at forhandle en aftale med Kina om at samarbejde 100% for at stoppe indstrømningen af fentanyl til Mexico, og især i staten Sinaloa, hvorfra det i stigende grad skæres ned til lavere koncentrationer for videreforsendelse til USA. Dette vil skabe et effektivt trepartssamarbejde mellem Mexico, Kina og USA, da Kina og USA allerede har nået en betydelig bilateral aftale om at stoppe fentanylens plage.

“4) Foreslå yderligere trepartssamarbejde mellem Mexico, Kina og USA, for at bringe afgørende infrastruktur og andre udviklingsprojekter til Mexico og Mellemamerika i forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), som nu omfatter 157

nationer i hele verden. Kun ved at stille sådanne muligheder for produktiv beskæftigelse for regionens ungdom til rådighed, kan de frigøres fra slaveri af narkotikahandelen og dens terroristbander, og fra det desperate behov for at migrere til USA for at sikre basal overlevelse for sig selv og deres familier.

"Et sådant globalt paradigmeskifte hen imod BVI ville også medføre en gældssanering af hele det bankerotte transatlantiske finanssystem, som er drivkraften bag den internationale narkotikahandel, og som under alle omstændigheder er på vej mod en sprængning af dets 1,5 billiarder \$ store spekulationsboble, der får 2008-krisen til at ligne en skovtur til sammenligning.

"cc: Præsident Donald Trump; Det Hvide Hus; Washington, D.C."

Sejr i Syrien – indfør den Nye Silkevej

Den 23. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump henvendte sig i dag til nationen fra Det Hvide Hus om sejren i Syrien og hævdede, at dette ikke var en sejr over nogen anden nation, men en sejr for alle over terrorisme og over de koloniale "regimeskifte"-krige, som USA var blevet trukket ind i under Bush og Obama. Usagt, men kritisk vigtigt, er at den potentielle "taber" i processen er det døende, britiske imperium, og de i USA der har ageret som nyttige idioter for de britiske imperiale krige og geopolitiske farverevolutioner.

Dette er netop grunden til, at de britiske aktiver i USA er i

en panisk fremfærd for at rejse en rigsretssag mod præsident Trump, på trods af at der ikke er begået nogen ulovligheder, eller endog et anstrøg af en forbrydelse. De er rasende over, at Trump turde udfordre den britiske politik for "permanent krigsførelse" – de stedfortrædende krige, der havde til formål at fastholde USA i en tilstand af konflikt med Rusland og Kina. Trump gjorde dette klart i dagens erklæring: "Som kandidat til præsidentembedet gjorde jeg det klart, at vi havde brug for en ny tilgang til amerikansk udenrigspolitik, som ikke ledes af ideologi, men af erfaring, historie og en realistisk forståelse af verden." Han sagde det åbenlyse – at hele Mellemøsten "er mindre trygt, mindre stabilt og mindre sikkert end før disse konflikter begyndte," og at de, der kræver mere krig, er de samme mennesker der skabte rodet i Mellemøsten i første omgang med krigen mod Irak og Libyen.

Mens hystaderne i Kongressen og medierne skråler op om at Trump "kapitulerede" til Rusland, er det tydeligt, at Trump koordinerede tiltaget med Tyrkiet og med Rusland, for at give Syrien sin suverænitet tilbage, omend der stadigvæk er nogle bump på vejen.

Kupmagerne mod Trump er lige så bange for, at når den hastigt voksende boble i det finansielle system eksploderer, som den må, vil Trump ty til de økonomiske ideer fra Lyndon LaRouche: den presserende nødvendighed for at sætte det bankerotte vestlige banksystem under en konkursbehandling efter modellen fra F.D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling; genoprette hamiltonisk "øremærket kredit" til industri, landbrug, sundhed og uddannelse af befolkningen; og rykke grænserne for menneskelig viden, der fokuserer på rumforskning og udviklingen af fusionsenergi. En sådan bestræbelse kræver internationalt samarbejde, især med Rusland og Kina, som Trump gentagne gange har insisteret på, at han vil opnå under sit præsidentskab. Det var årsagen til svindelnummeret med "Russiagate, og grunden til det massive McCarthyiske hysteri rettet mod alt hvad Kina foretager sig.

Faktisk beror spørgsmålet der vil afgøre, om Trumps bestræbelser på at løse moradset i Mellemøsten kan opretholdes, på Den Nye Silkevej – hvor hurtigt kan de nye internationale forbindelser, der smedes af præsident Trump, bringe Kinas Bælte og Vej ind i regionen, helst med fuldt samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre. Som Lyndon LaRouche sagde efter Oslo-aftalerne i 1993, som gav håb om fred mellem Israel og Palæstina: “Få traktorerne til at køre med det samme.” Genopbygning og udvikling er forudsætningerne for bæredygtig fred, og resterne af det faldefærdige britiske imperium, vil gøre alt for at stoppe denne udvikling, som de gjorde det ved at undergrave Oslo-aftalerne.

Et stort skridt fremad finder også sted i Afrika, hvor 44 præsidenter og premierministre fra Afrika deltager i det første topmøde i Rusland-Afrika Økonomisk Forum i Sochi i dag og i morgen. Over 60 nationer og 3.000 deltagere overværede åbningstalerne af Vladimir Putin og den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi, den nuværende formand for Den Afrikanske Union. Putin, der er forpligtet til at “lyse Afrika op” med fredelige aftaler om atomkraft over hele kontinentet, lovede også en fordobling af handelen, en fordobling af den russiske fødevareeksport og andet industrielt og militært samarbejde.

Dette er det “Nye Paradigme”, der hurtigt opstår rundt om i verden, imod ønskerne fra de anti-vækst “grønne”, der er finansieret af City of London og Wall Street, imod krigsmagerne, imod geopolitikere af enhver kaliber. Farerne er store, men potentialet for en verden og et univers, der er egnet til menneskehedens værdighed, har aldrig været større, hvis folk med god vilje vælger at handle.

Baggrundsvideoer:

Projekt Fønix:
Genopbygning af Syrien –
Aleppo: Den evige stad

I denne videofremfølgelse gennemgår vi et forslag til genopbygningen af Syrien, ved navn Projekt Fønix, og som fokuserer på, hvordan Syrien, der har en ideel placering ved korsvejen, hvor tre kontinenter mødes, kan få gavn af at blive opkoblet til Den Nye Silkevej og den fremvoksende Verdenslandbro. Denne video blev optaget til Schiller Instituttets Internationale konference i Berlin, Tyskland, 25.-26. juni, 2016: »En fælles fremtid for menneskeheden, og en renaissancekultur for klassiske kulturer«

Se videoen her.

Se også: Projekt Fønix – diskussionspunkter for en genopbygning af Syrien.

Se også: En fredsplan for Sydvestasien, af Helga Zepp-LaRouche. EIR-Pressemeddelelse i anledning af udgivelsen af den arabiske version af rapporten "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen".

Se også: Playlist: The World Land-Bridge & Global Development

I Syrien går tingene efter planen

Ovenover: LaRouchePAC video interview med Hussein Askary om Syrien, m.m. den 16. oktober 2019.

Af Hussein Askary, Schiller Institutts koordinator for Sydvestasien, udgivet i EIR Strategic Alert den 22. oktober 2019.

Udviklingen i Syrien, i de to uger der er gået siden meddelelsen om de amerikanske troppers tilbagetrækning, ser ud til at følge en nøje orkestreret plan, som kun den øverste politiske og militære ledelse i USA, Rusland, Tyrkiet og Syrien er indviet i. Alle andre, inklusive politikere og massemedierne i Europa og USA, tyr til gætværk, eller forsøger på anden måde at sabotere denne positive udvikling.

På den militære front har den Syriske Arabiske Hær (SAA) fået lov til, uden kamphandlinger, at tage vigtige grænseområder tilbage, og for første gang siden 2012 har man været i kontakt med grænsen mellem Syrien og Tyrkiet i byen Ain-Arab.

Med undtagelse af denne by har SAA været omhyggelig med at undgå kontakt med den tyrkiske hær i områder, der betragtes som en del af den tyrkiske sikkerhedszone langs grænsen, hvor Tyrkiet har fortsat med at bombe SDF-positioner. Efter aftalen den 17. oktober mellem præsident Recep Tayyip Erdogan og vicepræsident Pence om håndhævelse af våbenhvilen, blev de store operationer imidlertid stoppet. SAA og de tilbagetrukne amerikanske tropper har også undgået sammenstød.

Det skal understreges, at alle rapporter og ståhejen i medierne om flugten af ISIS-fanger er falske nyheder. Faktisk blev de først spredt af SDF for at overbevise Vesten om at gribe ind, for at stoppe den tyrkiske indtrængen. Men mange af fængslerne i Hasakeh og Qamishli er langt fra den tyrkiske operationszone og er sandsynligvis kommet under kontrol af den syriske regeringshær. Kun en enkelt lejr for ISIS-familier i Ain Isa blev påvirket af kampene mellem SDF og den tyrkiske hær.

Politisk set pågår der intensive diplomatiske aktiviteter for at sikre øjeblikkelige politiske diskussioner til at afslutte krisen i Syrien. Den 18. oktober besøgte udenrigsminister Mike

Pompeo NATO's hovedkvarter i Bruxelles for at give en orientering om våbenhvileaftalen i det nordlige Syrien. Tidligere samme dag var han i Israel for personligt at tale med premierminister Benjamin Netanyahu, og forsikre ham om den amerikanske forpligtelse til regional sikkerhed. Samtidig var en russisk delegation af særlige repræsentanter for Syrien, Alexandar Lavrentyev og viceudenrigsminister Sergei Vershinin, i Damaskus til topmøder, inklusive med Bashar Al Assad. De to russere havde dagen før mødtes med Erdogans præsidentielle rådgiver, Ibrahim Kalin, og viceudenrigsminister Sedat Onal i Ankara.

På tidspunktet for våbenhvilens udløb, den 22. oktober, vil præsident Erdogan og præsident Vladimir Putin mødes i Sochi. Den 24. oktober vil NATO's forsvarsministre, herunder den amerikanske forsvarsminister Mark Esper, mødes for at diskutere Syrien. Efterfølgende, i Genève den 30. oktober, skal det syriske forfatningsudvalg sammenkaldes i FN's regi. Disse forhandlinger burde bane vejen for en endelig politisk løsning mellem Syriens regering og de forskellige oppositionsgrupper.

Link til LaRouchePAC video med USA's delstatssenator Richard Black om Syrien.

Panik på Wall Street, fare

for krig – der er ingen tid at spille for det nye paradigme

Den 18. september (EIRNS) – Interbankudlånssystemet eksploderede næsten tirsdag med interbankudlånsrenter (normalt fastholdt af den amerikanske centralbanks sats, som lå mellem 2,0% og 2,25% den 17. september) eksploderet til 10% på grund af manglende likviditet på obligationsmarkederne. Da rentesatserne falder til næsten nul – eller endda er negative – vil spekulanter (eufemistisk kendt som “investorer”) snarere spekulere i derivater end at købe lavt forrentede obligationer.

Federal Reserve dumpede for første gang siden panikken i 2008-09 over 128 milliarder dollars i banksystemet for at holde tingene oven vande – men det er muligvis ikke nok til at dæmme op for tidevandet. Desuden sænkede Centralbanken, som forventet, også i dag centralbankens rente med en kvart procent, men gik ikke over forventningerne for at reagere på panikken – dvs. ingen ny kvantitativ lempelse. Der kan være behov for mere papir for at bremse det uundgåelige styrt, som præsident Donald Trump kræver af centralbanken, men intet mindre end en Glass/Steagal-omstrukturering af hele banksystemet kan løse problemet.

Dertil kommer faren for krig. Udenrigsminister Mike Pompeo er i Saudi-Arabien, hvor nogle embedsmænd, amerikanske og saudiske, forsøger at bebrejde Iran for angrebet på Aramco-oliefaciliteterne. Præsident Trump har insisteret på, at han ønsker at undgå en krig, at der er “andre muligheder”, og meddelte udelukkende at nye sanktioner ville blive indført mod Iran.

I mellemtiden nærmer den politiske situation i både

Storbritannien og Israel sig kogepunktet. Bibi Netanyahu lykkedes ikke med at få flertal ved genvalget i det nationale valg i går, og hverken han eller hans primære modstander, Benny Gantz, har mandaterne til at danne en regering. I England hører Højesteret vidnesbyrd om to sager, der anklager premierminister Boris Johnson for at lyve (for dronningen, intet mindre!) om hans hensigt med at suspendere Parlamentet. Brexits skæbne er stadig uvis, mens tidsfristen den 31. oktober nærmer sig.

Og i Washington er den amerikanske kongres og medierne vært for og lovpriser både Joshua Wong, vidunderdrengen fra Hongkong, sponsoreret af kredsen i London og Washington, der står bag politikken for regimeskifte for at destabilisere Kina, og Greta Thunberg, den misbrugte teenager, som bliver fremvist over hele verden med en dommedagsmeddelelse om, at verden vil gå under om 12 år, hvis industrielt fremskridt ikke straks vendes.

Barack Obama inviterede den patetiske Greta Thunberg til sin residens i Washington, hvor han erklærede, at han og Thunberg "er et team", hvorved han afslører for verden, hvad LaRouche-bevægelsen altid har vidst – at Obama har støttet det racistiske, folkemorderiske vanvid fra det Britiske Imperiums øko-fascistiske krav om at føre verden tilbage til et primitivt energiregime med solcellepaneler og vindmøller, der kun ville være i stand til at opretholde en lille del af den nuværende menneskelige befolkning.

Tiden er knap, men potentialet for revolutionerende forandringer har dog aldrig været større. Den kinesiske premierminister Li Keqiang er i Moskva, hvor Kina og Rusland har aftalt en dramatisk udvidelse af handel og samarbejde inden for videnskabelige projekter, herunder oprettelsen af et fælles rumforskningscenter for Månen og det ydre rum. I sidste uge i Xi'an påpegede Helga Zepp-LaRouche, der repræsenterede Tyskland på Euro-Asia Economic Forum i 2019, det internationale samarbejde inden for rumforskning og bælte- og

vejprojekter på Jorden, som de nødvendige midler til fred, mens Frankrig og Italien også var repræsenteret af venner fra LaRouche-bevægelsen, Jacques Cheminade og Nino Galloni.

NASA's administrator, Jim Bridenstine, har insisteret på, at internationalt samarbejde er centralt i det historiske Måne-Mars-projekt, der gennemføres af Trump-regeringen, og i sidste uge fortalte han LaRouche-organisationens talskvinde, Kesha Rogers, at han gerne vil hjælpe med i vores kampagne for at intervenere på universitetsområder rundt om i verden, for at bibringe rumprogrammets optimisme til den næste unge generation – at "Fornuftens Tidsalder er ude blandt stjernerne".

Krisen mellem Danmark og Iran kan føre til større konfrontation med Iran

København, den 31. oktober (EIRNS) – Den danske regering har tilbagekaldt sin ambassadør i Teheran, og har opfordret til overvejelser i EU som reaktion på påstande i går fra chefen for Politiets Efterretningstjeneste (PET) om, at iransk efterretningstjeneste aktivt har været ved at planlægge et mord på en iransk oppositionsfigur i Danmark fra den Arabiske Kampbevægelse for Befrielse af Ahwaz (ASMLA), en arabisk separatistgruppe. En iraner fra Norge er blevet arresteret for medvirken til at etablere aktionen ved at tage billeder af hjemmet til målet for mordet, men der er hidtil ikke blevet offentliggjort andre beviser. De Svenske og Norske efterretningstjenester er også involveret i undersøgelsen.

Den danske regering modtog straks støtte fra Storbritanniens premierminister Theresa May og USA's udenrigsminister Mike Pompeo, og krisen kan bruges til at intensivere konfrontationen med Iran. Den danske statsminister går imidlertid stadig ind for at bevare JCPOA-atomaftalen med Iran. Det oprindelige krav om at tilbagekalde den danske ambassadør til Iran kom fra en højrefløjssparlamentariker, der er gift med en israelsk statsborger.

Den danske chef for PET afslørede også, at dette var årsagen til Danmarks hidtil usete nedlukning den 29. september, hvor alle større broer og grænseområder blev lukket, hvilket forårsagede kaos.

Iran har anklaget ASMLA for at stå bag angrebet den 22. september, et angreb der var rettet mod en iransk militærparade, og som dræbte 25 mennesker, hvilket en talsmand for ASMLA i Danmark kaldte for legitime mål. Efter angrebet indkaldte den iranske regering ambassadørerne fra Danmark, Holland og Storbritannien og anklagede disse lande for at huse medlemmer af gruppen.

I en udtalelse i dag nægtede den iranske regering at have planlagt mord på ASMLA-medlemmer i Danmark og kalder det "misinformation" drevet af en sammensværgelse af modstandere af Iran for at skade forbindelserne med EU, som er så vigtige på dette kritiske tidspunkt.

Bemærkninger af Dennis Speed

til Schiller Instituttets mindekoncert med instituttets kor den 11. september i St. Antonius af Padua Kirke i New York

Vi er samlet her, ikke for at mindes en tragedie, men for at afværge den. Selv når vi samles her i aften, som det var tilfældet for 17 år siden, slås der på krigstrommerne af en gruppe af mennesker i verden, som spænder over forskellige nationer og agenturer, der søger at presse USA til et angreb på Syrien. Et Syrien, som sammen med Rusland og også med bistand fra USA, har reduceret og inddæmnet de kræfter betydeligt, som nogle gange kaldes Al-Nusra, andre gange kaldes al-Qaeda, men altid passende kaldes onde, der var en del af udførelsen af angrebene her for 17 år siden. Angreb, hvor denne kirke og flere andre områder i dette kvarter fungerede som fristed, som nødhjælps-hospitaler, og i nogle tilfælde som stedet, hvor den sidste olie blev givet.

Og det er vores situation i aften. Det er vigtigt at {sige} det, fordi vi er forledt til at tro, i vores verden, at tragedien er en nødvendighed. Det er den ikke. En amerikansk statsmand, en

senator ved navn Richard Black, er for nylig i sidste uge vendt tilbage fra Syrien. Han talte direkte med præsident Assad, og han forsøger, ikke egenhændigt, men meget modigt, at afværge krig. Han er ansat på livstids ved militæret, tidligere kampsoldat og veteran fra Vietnam-krigen, fløj over 200 luftmissioner der, og han har været involveret i den amerikanske efterretningstjeneste i mange årtier. Og som han sagde i et interview, som han gav for nylig, kunne han som

kampsoldat ikke vende ryggen til sit flag, marineinfanteriets flag, for at tillade at USA endnu en gang forsøger at udføre en blind, forkert intervention. Og i dette tilfælde, ville skæbnens ironi være, at i en sådan intervention ville det være USA som yder luftstøtten til samme al-Nusra og Al-Qaeda-styrker, der deltog i 9/11 angrebet.

Hvornår vil krigen ophøre? Krigen vil ophøre, når menneskeheden vokser op. Beethoven, som vi nogle gange har nævnt, sagde: Hvis folk tog min musik seriøst, ville der ikke være krig. Og i det program, vi har sammensat for denne aften, forsøger vi at trække på, egentlig ikke forskellige genrer af musik, men på det klassiske princip i musik. Det klassiske princip accepterer ikke, at tragedien er uundgåelig. Ja, der er græske tragedier, og de er klassiske stykker; men så er der værkerne af digteren Friedrich Schiller. For eksempel i den græske tragedie, som citeret af Robert Kennedy, der, i anledning af mordet på Martin Luther King, sagde: "Selv i vores søvn, vil smerter, som ikke glemmes, falde dråbe efter dråbe på hjertet, indtil til sidst, i vores fortvivlelse, mod vores vilje, visdom kommer, gennem den forfærdende nåde af Gud," og ja, det var synspunktet hos Aeschylus. Men der er en anden indsigt, og det er anskuelsen hos digteren Friedrich Schillers, der sagde:

+++”Et formål, som højere Fornuft, har undfanget, at mænds trængsler trang, ti tusind gange besejret, kan aldrig være forladt.”+++

Formålet med oprettelsen af USA var at skabe frihed, og frihed til tænkning, som forudsætning for statsborgerskab. Og krig, specielt krig der anvendes af finansielle og andre kræfter mod menneskeheden, er en gift for denne frihed. Formålet med USA, og formålet som denne idé blev udbredt og vedtaget over hele verden, betyder, at Amerika ikke er et sted, det er en idé. Denne idé er hvad vi ønsker at styrke i aften, fordi når vi bringer mennesker sammen, og vi bruger

musik for at komme ud over det hverdagsagtige, det banale, det bogstavelige, det didaktiske, ideologiske, - kan de bedste sider af vores sind blive parate og væbnet til at vælte vore egne ønsker om uvidenhed, og blindhed.

Som en mand sagde engang, der er ingen rigtige mysterier, der er kun blindhed. Og blindhed kan altid overvindes af sandheden. Men for at befæste velmenende mennesker, der måske har mistet deres retning, skal sandheden nogle gange ikke tales – men synges. Og vi håber, at vi i aften, når vi står her for at ære dem der døde ved bunden af World Trade Center, og dem der er døde efterfølgende på grund af sygdomme og på grund af deres tapre indsats den dag, vi håber, at det vi gør her i aften for at forny vores engagement, og engagement i selve USA, via idealet om frihed, kan fortsætte gennem skønhed, i stedet for krig.

Møde i Sotji om sikkerhed i Syrien

Efter et møde i Sotji om sikkerhed i Syrien meddelte Ruslands præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan, at der ikke vil komme et almindeligt overgreb mod Idlib i øjeblikket mod terroristerne, men der vil være et samarbejde mellem den syriske regering, Rusland og Tyrkiet for at isolere jihadierne dér, samtidig med at man beskytter civilbefolkningen så meget som muligt. Dette er et betydeligt slag mod den britisk ledede mobilisering for krig i Syrien.

Krigspartiet har hævdet, at ethvert syrisk regeringsovergreb mod Idlib-terrorister – som er medlemmer af al-Qaida og dets forlægninger – ville være grundlag for USA, Storbritannien og Frankrig til at rette angreb mod Syrien, hvilket muligvis

kunne udløse en fuldstændig krig. Putin har således overløst krigshøgene. Selvom de ikke er jaget på flugt, har han afsløret dem. Hvad der ikke er afklaret på denne front er imidlertid, om det kan lykkes de britiske styrker at foretage et gasangreb under falsk flag på civile i Syrien og placere skylden hos Assad-regeringen, og fremskynde militær gengældelse. Et sådant angreb har været i forberedelse i flere uger, og forberedelserne til det er blevet observeret og dokumenteret af den russiske regering i advarsler til det internationale samfund.

Storbritannien forsvarer al-Qaeda på årsdagen for 11. september!

Trump havde ret i at ville forlade Syrien

Schiller Instituttet forbliver mobiliseret imod de åbenbart britisk ledede forsøg på at organisere et britisk-fransk-amerikansk missilangreb mod Syrien og de russiske styrker, der befinder sig der, hvad enten det sker ved at bruge et kemisk angreb under falsk flag eller selv uden påskud af kemiske våben. Truslen om krig mellem de to førende atommagter er fortsat alvorlig. Schiller Instituttets repræsentanter og samarbejdspartnere har fået pressedækning i Sydvestasien i de seneste dage, idet de har afsløret det falske flag under falsk foregivende og den britiske hensigt om at starte krig. Ulf Sandmark fra Sverige og Odile Mojon fra Frankrig rejste til Homs, Aleppo og Palmyra i Syrien og holdt en pressekonference

i Palmyra med syriske embedsmænd for at præsentere fredsalternativet – at bringe Bælt- og Vejinitiativet til Mellemøsten og Afrika for genopbygning og økonomisk udvikling. Kun få dage forinden afslørede senator fra Virginia, Richard Black, under et besøg i Syrien kraftigt det planlagte påskud med 'kemiske våben', for hvad der egentligt er et NATO-angreb på russiske og syriske styrker, der forsøger at fjerne al-Qaida fra Syrien.

Idlib-provinsen, som Storbritannien forsøger at kyse Syrien og Rusland til ikke at røre, styres i høj grad af en al-Qaida-styrke. Højtlydt jammer er kommet fra britiske FN-repræsentanter, ledet af ambassadør Karen Pearce i Sikkerhedsrådet: Ingen militær indsats mod terroristerne i Idlib; ingen genopbygning af Syrien, ingen "Marshall"- eller "Bruxelles-plan"; amerikanske styrkers besættelse af det nordøstlige Syrien skal være på ubestemt tid. De amerikanske og franske FN-ambassadører efterplaprede Pearce.

Ironien forbundet med en truende verdenskrig for at beskytte al-Qaida på den 11. september 2018 er forfærdelig. Og dette udspiller sig mens præsident Trump var i Pennsylvania og roste modet hos passagererne på Flight 93, og alle dem der reagerede på 11. september-angrebet (United Airlines Flight 93 var det fjerde fly, der blev kapret som en del af terrorangrebet den 11. september 2001 -red.) Og mens New Yorks NBC-TV Channel 4 News gav den bedste sendetid til Schiller Instituttets koncert-mindehøjtidelighed til ære for ofrene for angrebet d. 11. september.

Trump havde ret med hensyn til at tage de amerikanske tropper ud af Syrien; og det er stadigvæk det rigtige at have et samarbejde med den russiske præsident Putin for at løse dette problem.

De fortsatte angreb og kupforsøg mod præsidenten – med samme hovedrolleindehaver, Robert Mueller,

der som FBI-direktør dækkede over de klare saudi-britiske forbindelser til angrebet den 11. september – skyldes netop præsidentens orientering for samarbejde med de andre stormagter Rusland og Kina.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, taler i dag på en vigtig konference i New York City, sammen med Senator Black og diplomatiske repræsentanter, og fortsætter dermed denne mobilisering. Fru LaRouche vil kræve fire-magts-samarbejde – USA, Rusland, Kina, Indien – for nye monetære arrangementer formet efter Franklin D Roosevelts Bretton Woods, og et nyt paradigme for udvikling baseret på Bælt- og Vej, "Verdens Landbro"-modellen.

Denne weekend markerer også 10-året for Lehman Brothers 'konkurs', der udløste et globalt økonomisk sammenbrud. Centralbankerne har "reddet" London og Wall Street med en meget større ubetalelig gældsboble end den der bristede dengang, i form af den såkaldte "Emerging Markets Currency Crisis" (valutakrisen i de såkaldte voksende markeder -red), der er en budbringer om et truende nyt transatlantisk nedbrud.

Dette skal stoppes, for i stedet at redde det nye paradigme for udvikling. Den eneste sikre måde at gøre det på er, hurtigt at bryde de store banker op ved at genindføre Glass/Steagall-loven i USA og Europa. Det vil føre til de andre "love", som Lyndon LaRouche har foreslået som værende nødvendige, herunder oprettelse af institutioner for nationale kreditter til infrastruktur i form af en "Ny Bretton Woods"-aftale.

Frem for alt skal det amerikanske præsidentskab forsvares mod det britisk anstiftede kup, og krigsfraktionen kastes ud, herunder ved midtvejsvalget om kun syv uger.

Rusland advarer om at filmoptagelser af falsk "kemisk angreb" er påbegyndt

LaRouchePAC den 11. September 2018 – Det russiske forsvarsministerium erklærer, at filmoptagelsen af det falske kemiske våbenangreb i Syrien nu er begyndt – et falsk angreb, der rent faktisk blev iscenesat af terrorister, der er i opposition til den syriske regering – med henblik på at starte en krig. Yderligere to baggrundsartikler ledsager LaRouchePAC's eksklusive interview med Senator Black, der advarer mod en fiasko i Syrien for hele menneskeheden. 'Veterans Intelligence Professionals for Sanity' (en organisation af tidligere amerikanske efterretningsfolk -red.) offentliggjorde den 9. september et brev til præsident Trump, der opfordrer ham til at arbejde sammen med Rusland for at erklære en præventiv fred i Syrien og ikke at støtte resterne af Al-Qaida, Isis i Idlib.

Senator Black gav også et interview til Sputnik News.

Mens begge artikler giver yderligere oplysninger om aktører i USA, der er ude for at fange præsident Trump i at begå en fatal fejl i Syrien, leverer de ikke det 'punch', som kun I, de amerikanske vælgere, der stemte for denne præsident, kan give. Ring til det hvide hus: 202-456-1111. Fortæl at din stemme handlede om ikke at fortsætte de vanvittige mellemstkrige, der har slidt vores ungdom, vores formue og vigtigst af alt vores hellige ære. Fortæl præsidenten, at han skal fyre enhver, der foreslår krig i Syrien. Det er de samme folk, der står bag kupforsøget mod præsidenten.

Åbenlyst britisk komplot er nu afsløret i FN og i USA's kongres

Mødet om Syrien i FN's sikkerhedsråd den 28. august blev en udstillingsplatform for hele verden, der viste endnu en runde løgne fra britiske talsmænd for at dække over deres verserende 'false-flag' angreb med kemiske våben i Syrien, med det formål at fremprovokere et modangreb fra USA, Frankrig, og Storbritannien. Dette indebærer ikke blot en ødelæggelse af potentielt positive relationer mellem USA og Rusland og andre stormagter, men risikoen for en altomfattende atomkrig.

Hele denne åbenlyse operation – en gentagelse af to andre iscenesatte 'false-flag' hændelser med kemiske våben og modangreb i Syrien – er nu blotlagt, og er en opfordring til at mobilisere imod gerningsmændene, kernen i det døende britiske geopolitiske system. De ansvarlige kredse er de samme, som også står bag "Russiagate"-kuppet mod det amerikanske præsidentskab og den amerikanske nation. Deres undergravende virksomhed bliver mere åbenlys for hver dag der går.

I går i FN gik den britiske ambassadør Karen Pierce bersærk som reaktion på de oplysninger, der blev offentliggjort i denne uge af russiske myndigheder, som identificerede britiske hemmelige tjenester og de Hvide Hjelme som involveret i fordækte forberedelser af, hvad der skal være en ny hændelse med kemisk krigsførelse, som Damaskus skal beskyldes for; forberedelser, der omfatter klor, video og andre elementer. Pierce afviste de russiske afsløringer som en "lind strøm af falske nyheder", og fordømte Rusland for at være "længere ude" end nogensinde før for at driste sig til at

rette sådanne specifikke anklager. Hun sagde: "Vi har ingen oplysninger om, at der er ved at blive leveret klor, og derfor hvis det russiske ministerium har sådanne oplysninger, er den mest sandsynlige forklaring, at det er et forebyggende forsøg på at sætte dagsordenen og diskursen for et kommende angreb." Hun gentog på et andet tidspunkt, at russiske oplysninger er "et røgslør for et eventuelt forestående angreb fra det syriske regime, endnu engang mod dets eget folk i Idlib."

Dette er ond galskab. Det er en yderligere opfordring til at borgerne handler for at stoppe løgnene og drabene. Da det er et globalt opgør og risikoen for atomkrig, der står på spil, er der ikke plads til, at man tænker "nogen andre vil gøre jobbet" og redde dagen. Som altid er det ikke mere "information", der er udslagsgivende, men mere mod.

I går udsendte den uafhængige kandidat til Kongressen for Texas (CD 9), Kesha Rogers, udtalelsen: "Verden må forene sig for at standse det britiske 'false-flag' kemiske angreb i Syrien," og "alle borgere opfordres til at handle nu for at kræve en ende på briternes løgne. Præsident Trump må ikke falde i den fælde, der er lagt for ham." Med et link til hendes videoerklæring fra april i år, der afslører det "fupnummer med kemiske våben der blev brugt sidste gang for at presse præsident Trump til en hovedløs konflikt med Rusland i Syrien", opfordrer Rogers folk: "Ikke flere løgne! Ring til Det Hvide Hus og fortæl præsidenten, at det er en fælde! Stop den britiske kampagne for krig en gang for alle. Ring til omstillingen i Det Hvide Hus ..."

På 'Russiagate'-fronten er tingene ved at falde fra hinanden. To sager er iøjnefaldende fra gårsdagens lukkede høring i den fælles kongreskomité, med vidnesbyrd fra Bruce Ohr, den højtstående embedsmand i justitsministeriet, som ulovligt samarbejdede direkte med den britiske efterretningsoperatør Christopher Steele imod præsidenten. For det første rapporteredes det (af den sædvanligvis kompetente undersøgende journalist John Solomon), at kongresmedlemmerne blev informeret om, at specialanklager Robert Mueller mærkværdigvis aldrig har stillet spørgsmål til Ohr eller hans

medsammensvorne hustru, Nellie! For det andet påpeger Rep. John Ratcliffe (R-Texas) nu ihærdigt, at det næste skridt efter gårsdagens Bruce Ohr-vidneudsagn er, at han skal henvende sig til Utahs amerikanske advokat John Huber, som samarbejder med inspektør Michael Horowitz om at undersøge justitsministeriets og FBI's misbrug af overvågning. Ratcliffe selv er en tidligere føderal anklager og juraprofessor. Budskabet fra gårsdagens høring er klart: De retshåndhævende myndigheder blev lovbyggere. Sæt dem i fængsel!

I dramatisk modsætning til dette farlige rod opbygges der momentum for store resultater på det kommende Forum for Kinesisk-Afrikansk Samarbejde (FOCAC.) Hver dag ankommer mange afrikanske statsoverhoveder til Beijing for at deltage i aktiviteter forud for de formelle møder den 3.-4. september. Kun to uger efter vil FN's generalforsamling på Manhattan derefter indkaldes sammen med snesevis af verdensledere, som nu aktivt vil indgå i et nyt verdensprospekt for udvikling. Den kinesiske ambassadør for FOCAC-anliggender, Zhou Yuxiao, sagde i denne uge, at et vigtigt aspekt at se på er den kombinerede virkning af Bælt- og Vejinitiativet sammen med FN's Agenda2030 og Africa2063 (den 50-årige udviklingsplan for kontinentet der blev annonceret i 2013). Zhou sammenlignede betydningen af resultatet af FOCAC-forsamlingen med en "totaktsmotors" drivkraft: BVI og FOCAC. Den fælles fremtid for menneskeheden ser lys ud.

Ruslands udenrigsminister Lavrov angriber strategi for

regimeskifte

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov fordømte, i en tale til den 37. session af FN's Menneskerettighedsråd og Konferencen for Nedrustning, taktikkerne og strategien bag Vestens politikker i Syrien, som værende intet mindre end særdeles destruktive for befolkningen i landene, hvor disse politikker praktiseres. Først angreb han den udefrakommende manipulation af væbnede grupper, sådan, som det finder sted i Syrien, til geopolitiske formål. »Vi anser det for at være uacceptabelt at opdele terrorister i 'gode' og 'dårlige', især, når dette sker afhængigt af målene eller de finansielle kilder, som ekstremisterne erklærer«, sagde Lavrov. »Rusland vil fortsat konsekvent bekæmpe den forbryderiske praksis af sådanne dobbelte standarder, endda ved at yde assistance til den syriske hær for endegyldigt at fjerne terrortruslen ved dens rod«, iflg. TASS.

Lavrov beskrev som ekstremt farligt, forsøg på at bruge krænkelser af menneskerettigheder til at retfærdiggøre militære eventyr, der tilsigter regimeskifte, og mindede om bemærkninger fra pave Frans, der sagde, at det er umuligt at bekæmpe ondt med ondt. »Uanset, hvilken holdning, der måtte være over for Saddam Hussein og Muammar Gaddafi, så lad dem, der væltede dem, besvare et simpelt spørgsmål, nemlig, om den ulovlige intervention lettede folks lidelser; beskyttede det den vigtigste af alle menneskerettigheder – nemlig retten til livet? Svaret er indlysende«, påpegede Lavrov.

»Aldrig i menneskets historie har den overlagte ødelæggelse af stater været til gavn for almindelige mennesker«, understregede han. »Tværtimod, det har altid bragt humanitære katastrofer med sig for civilbefolkningen. Det har ligeledes været årsagen til hidtil usete bølger af illegal migration, der er fejet ind over Europa, og et ligeledes uhørt opsving i terrorisme og forfølgelse af kristne og mennesker tilhørende andre religioner.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov taler i FN's Menneskerettighedsråd, Genève, Schweiz, den 28. feb., 2018.

VIPS til Trump: Iran er ikke dem, der sponsorerer international terrorisme

23. dec., 2017 – Seniorefterretningsgruppen Veterans Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har skrevet et åbent brev til præsident Donald Trump om manglen på beviser for den konstante amerikanske diplomatiske og politiske påstand, at Iran er en ledende statssponsor af terrorisme – på det seneste er »verdens førende sponsor af terrorisme« blevet *de rigueur* – et krav. At dette er falsk, bliver på tilfredsstillende vis bevist i det lange brev, udlagt i går på deres Memos-side på *Consortium News*, og underskrevet af hele VIPS-bestyrelsen. De minder om, at George W. Bush blev bremset i at føre krig i 2007 af efterretningsvurderinger, som rapporterede, at Iran havde opgivet sit atomvåbenprogram; nu bør også Trump få ærlige efterretninger.

»Beskrivelsen af Iran som verdens førende statssponsor af terrorisme støttes ikke af kendsgerningerne«, erklærer de. »Alt imens Iran er skyldig i at have brugt terrorisme som et nationalt, politisk redskab, så er Iran anno 2017 ikke Iran anno 1981. I den Islamiske Republiks tidlige dage gennemførte iranske agenter rutinemæssigt bilbombninger, kidnapninger og mord på dissidenter og amerikanske borgere. Det har ikke været tilfældet i mange år. På trods af hyppige påstande fra amerikanske regeringsfolks side om, at Iran skulle være engageret i terrorisme, bemærker vi ganske enkelt, at

begivenheder, som årligt optegnes i det Amerikanske Udenrigsministeriums 'Mønster af global terrorisme' sjældent identificerer en terrorhandling som en handling, der er udført af, eller på vegne af, Iran ...

Irans forhold til Hezbollah har også udviklet sig radikalt. I den Islamiske Republiks tidlige dage var Hezbollah ofte en stedfortræder og underleverandør for Iran. Men ... Hezbollah er blevet en enhed og politisk styrke i sin egen ret ... Hezbollah, som nu er en del af den libanesiske regering, har også vendt sig bort fra den radikale, religiøst drevne vold, der er varemærke for sunni-ekstremisterne, såsom ISIS.«

VIPS specificerer yderligere: »Den amerikanske regerings egen liste over terrorangreb siden 2001 viser et dramatisk fald i vold udført af Iran og en ledsagende bølge af grusomme handlinger, udført af sunni-muslimer, der ikke er allieret med Iran. Den seneste udgave af Global Terrorism Index, et projekt fra USA's Ministerium for Homeland Security, viser, at fire grupper tegnede sig for 74 % af alle dødsfald som følge af terrorisme i 2015 – Boko Haram, Al-Qaeda, Taliban og ISIS. Tretten af de 14 muslimske grupper, som det amerikanske efterretningssamfund har identificeret som værende aktivt fjendtlige over for USA, er sunni, ikke shia, og støttes ikke af Iran«: Brevet opremser dem; den fjortende er »houthierne«.

<https://consortiumnews.com/2017/12/21/intel-vets-tell-trump-iran-is-not-top-terror-sponsor/>

Foto: Præsident Trump taler til nationen om sin Iran-politik, 13. okt. 2017 (Screenshot fra Whitehouse.gov).

Xi Jinping: Kinesisk-russiske relationer på 'deres historisk højeste punkt'

3. juli, 2017 – Forud for sin ankomst til Moskva til sit statsbesøg med Vladimir Putin, gav den kinesiske præsident Xi Jinping interviews til flere russiske medier, hvor han forklarede sit synspunkt om de aktuelle kinesisk-russiske relationer, som han beskrev som værende »på deres historisk højeste punkt«, samt perspektiverne for at intensivere en allerede stærk, bilateral relation og udvide samarbejdet inden for en række områder, både i den internationale arena og bilateralt.

Mest sigende var Xis erklæring, rapporteret af TASS, *Rossiyskya Gazeta* og *Xinhua*, blandt andre, om, at »de to nationer var hinandens mest pålidelige, strategiske partner«, og at de har opbygget en politisk og strategisk tillid på meget højt niveau.

»Præsident [Vladimir] Putin og jeg har opbygget en god arbejdsrelation og et nært, personligt venskab«, understregede Xi og forudsagde, at hans besøg i Moskva vil »indsprøjte nye impulser i udviklingen af de kinesisk-russiske relationer ... det hastigt voksende, pragmatiske samarbejde er blevet lokomotivet i den fortløbende udvikling af russisk-kinesiske relationer«, tilføjede han.

I sine diskussioner af områder for økonomisk samarbejde – handel, energi, højteknologi og kinesisk involvering i udviklingen af det Russiske Fjernøsten – understregede Xi, at bestræbelser er i gang for at »tilpasse« Kinas Bælte & Vej med den russiskledede Eurasiske Økonomiske Union. Han nævnte specifikt infrastrukturprojekter over grænserne, såsom den nordlige, polare søfartsrute, som, sagde han, ville fremme

gensidig forbundethed og »indsprøjte ny kraft i det bilaterale samarbejde«.

Samarbejde omkring bekæmpelse af international terrorisme er af den største vigtighed, sagde Xi, da det sætter et eksempel for resten af verden. Det er i begge landes fundamentale interesse og befordrende for verdensfred og stabilitet, understregede han. Han understregede desuden behovet for at intensivere samarbejde og koordinering med sådanne multilaterale organisationer som De forenede Nationer og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), i betragtning af, at internationale terrorgrupper opfordrer til, og planlægger, flere angreb globalt. Med klar reference til USA's og visse vestlige allieredes strategier, advarede Xi om, at nogle lande bruger kampen mod terrorisme til at fremme deres egne interesser og anvender således »dobbelte standarder« – dvs., de lande, der ønsker at bruge antiterror-kampagnen til geopolitiske formål. Dette har haft en negativ virkning på den globale antiterror-kamp, sagde Xi.

I denne forbindelse opfordrede Xi indtrængende til, at regionale »brændpunkter« skulle håndteres korrekt. Der bør ydes hjælp til nationerne i Mellemøsten, inklusive Syrien, for at genoprette stabilitet så snart som muligt, sagde han, og der må vedtages »langsigtede, omfattende politikker« for at »udrydde ynglepladsen for terrorisme«.

Xi var ubøjelig med hensyn til spørgsmålet om deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea og advarede om, at det »har voldt alle områdets nationers strategiske sikkerhedsinteresser alvorlig skade«, inkl. Kina og Rusland. Denne deployering ville ikke være med til at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri, tilføjede Xi, men vil derimod fremprovokere yderligere spændinger. »Moskva og Beijing har overensstemmende synspunkter mht., hvad THAAD-deployeringen repræsenterer«, sagde han, og »vil træffe passende forholdsregler for at sikre deres nationale sikkerhed og den strategiske balance i området, både i samarbejde med hinanden, og på egen hånd«.

Krisen på Koreahalvøen, understregede Xi, kan kun løses gennem dialog, som vil tage alle de involverede parters »rimelige interesser« i betragtning. Han krævede en fremgangsmåde med to spor, der både involverer en »gradvis atomafrustning af Nordkorea og et ophør af fælles amerikansk-syd-koreanske militærøvelser i området«.

Foto: Vue over den nyligt byggede bro over Gyldne Horn-bugten i den russiske, fjernøstlige havn i Vladivostok, ikke langt fra grænsen til Kina.

Hvorfor bliver Qatar nu gjort til syndebuk?

– Se den større sammenhæng

Af Hussein Askary, *EIR's* redaktør for arabiske spørgsmål.

13. juni, 2017 – Alt imens det er korrekt, at Qatar finansielt, politisk og logistisk har støttet terroristgrupper og ekstremistiske prædikanter og anstiftere af vold, så er den nylige kampagne for at hænge Qatar ud som de eneste understøtter af terrorisme ikke alene absurd, med også farlig. Det faktum, at denne kampagnes spydspids er Saudi-Arabien, den unikt farligste understøtter af såkaldt islamisk terrorisme, og verdens vugge for Wahhabi-takfiri-jihadisme, gør det endnu mere surrealistisk og farligt. Det faktum, at denne kampagne fulgte i kølvandet på den amerikanske præsident Trumps besøg til Saudi-Arabien, hvor han den 21. maj mødtes med statsoverhoveder fra 50 muslimske lande for at erklære total krig mod terrorisme og ekstremisme, har fået Saudi-Arabien til at se ud som lederen af global krig mod terror og hævet det over enhver mistanke. Dette vil sløre virkeligheden for de

fleste af verdens nationer og gøre dem sårbare over for saudiskstøttet terrorisme, der er fuldstændig koordineret, og har været det i århundreder, med britiske efterretningsinstitutioner. Den er ofte koordineret med amerikanske efterretningsorganisationer, enten ved, at de vender det blinde øje til disse aktiviteter, eller også fuldt ud deltager i dem. Dette er, hvad der skete under præsident Obama med invasionen af Libyen og angrebet på Syrien, gennem en aktiv støtte til de samme islamiske terroristgrupper, såsom al-Nusra Front, Jaish al-Islam og andre, som Qatar nu anklages for at støtte, og ved at tillade ISIS at vokse og blive en betydningsfuld aktør i området og i verden.

Den britisk-saudiske involvering i angrebene på USA den 11. september, 2001, er velkendt, om end endnu ikke efterforsket til bunds, idet man afventer implementeringen af JASTA-loven [Loven om Juridisk Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorismen] ved de amerikanske domstole, for at stille saudiske regeringsfolk for amerikanske domstole.

Mange af de Qatar-baserede 59 personer og 12 grupper, der den 7. juni af Saudi-Arabien og dets allierede, de Forenede Arabiske Emirater (FAE), Egypten og Bahrain, blev opført på listen over terrorister, såsom den islamiske prædikant Sheikh Almed al-Qaradhawi, var hyppige besøgende i Saudi-Arabien og modtog rigelig støtte fra landet indtil for nylig. Alt imens Egypten og de libyske regeringer har legitime grunde til at støtte opførelsen af Qaradhawi og det Muslimske Broderskab (MB) på listen over terrorister, så spiller Saudi-Arabien og FAE til gengæld et skummelt spil. De to sidstnævnte støtter aktivt den yemenitiske gren af MB, al-Islah-partiet, der er kraftigt involveret i krigen mod Yemen i den saudiskledede koalition.

Saudi-Arabien er ligeledes et stærk støtte af det Syriske Muslimske Broderskab, der er den indfødte syriske hovedgruppe, efter al-Nusra og ISIS. Saudi-Arabien havde faktisk opført MB på terroristlisten i 2014, men fortsatte med selektivt at

støtte dets forskellige grene i overensstemmelse med briternes og Obamas dagsorden for regimeskifte og destabilisering af hele regionen.

Hele denne situation bør ses i den større, korrekte sammenhæng for at forstå og håndtere denne ikke-lokale krise.

Der er et nyt paradigme, der udvikler sig i verden, og som anføres af Rusland, Kina og deres allierede i BRIKS-nationerne og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Rent økonomisk repræsenteres dette nye paradigme af »Ét Bælte, én Vej-initiativet«, der er i færd med at revolutionere verdensøkonomien. Politisk og militært har Ruslands intervention i Syrien, siden september 2015, bragt en afslutning af de anglo-amerikanske doktriner for regimeskifte. De anglo-saudisk-qatarsk-amerikanske styrker (inkl. alle de ovennævnte terroristgrupper), der har hærgnet i Vestasien og Nordafrika, i det mindste siden invasionen af Irak i 2003, og udbruddet af det orkestrerede »Arabiske Forår«, er nu i færd med at miste deres fodfæste og de fleste af deres stillinger. ISIS er netop nu i færd med at blive systematisk elimineret i Irak og Syrien af to koalitions sammensætninger: 1. Den russisk-iransk-Hezbollah-støttede Syriske Nationale Hær inde i Syrien, med yderligere en amerikanskstøttet (under Trump) blanding af kurdisk-arabiske styrker i det østlige Syrien. 2. Af den iranskstøttede irakisk hær og militser på stedet i Irak, med en vis luftstøtte fra USA's Luftvåben.

Saudi-Arabien og FAE har viklet sig ind ud i et sandt hængedynd i Yemen, i en krig, der har skabt en af de værste, humanitære katastrofer i dette lands historie, hvor de har begået krigsforbrydelser og støttet de samme, ovennævnte terroristgrupper i kampen mod den nationale hær i Sana'a og dens allierede, Ansarullah-bevægelsen (Houthier). Den saudisk-FAE-ledede koalition har ikke opnået nogen af deres mål i Yemen, og kan ikke trække sig tilbage. På den anden side, så oplever EU og den vestlige verden en af de største finansielle og økonomiske kriser, siden 1930'erne.

Det faktum, at præsident Trump har selv en antydning af overvejelser om at gå sammen med Rusland og Kina om udformningen af en ny, politisk og økonomisk orden, giver de imperialistiske fraktioner i USA, og i Storbritannien og dets satraper i Golfen, mareridt. Med et Mellemøsten, som er den letteste region, i hvilken man kan begynde krige, er det saudiske træk ildevarslende.

Under Trumps topmøde i Riyadh med de muslimske ledere, blev Iran erklæret for at være hovedkilden til terrorisme og ustabilitet i området, og i verden. Den saudiske vicekronprins, Muhammed bin Salman, hævdede den 3. maj, at Iran har til hensigt at tage kontrol over de hellige steder i Saudi-Arabien, og at hans land i stedet ville føre krigen ind i den iranske lejr. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir svor, under sit besøg i Frankrig den 7. juni, at straffe Iran. Selv samme dag angreb en gruppe, med forbindelse til ISIS, det iranske parlament og Ayatollah Khomeinis mausoleum i Teheran, den værste terrorhandling i Iran i mere end to årtier. Iranske regeringsfolk rettede omgående fingeren mod Saudi-Arabien som værende dem, der rekrutterede terrorister, selv om efterretningsminister Mahmoud Alavi senere sagde, at det stadig var for tidligt at vurdere, om Saudi-Arabien spillede en rolle i angrebene.

Hensigten synes at være den at trække USA ind i endnu en katastrofal konflikt i regionen på vegne af sine allierede, og at forhindre ethvert samarbejde mellem USA og Rusland. En anden, potentiel konsekvens af en dramatisk optrappet krigstilstand i Golfen kunne føre til en total katastrofe for de asiatiske, økonomiske giganter Kina, Japan, Sydkorea og Indien, der er stærkt afhængige af daglige udskibninger af olie og gas fra Golfen. Mellem 80 % og 85 % af alle de ca. 17 millioner tønder olie, der passerer igennem det meget lille Hormuzstræde hver dag, sejler til ovennævnte lande. Qatar og Iran er de største producenter og eksportører af naturgas til Asien, ud over Rusland. Enhver afbrydelse af denne strøm kunne

betyde en ubeskrivelig krise for disse lande og verdensøkonomien. Dette er en af de største afpresningsoperationer, som de anglo-amerikanske styrker holder mod Asien.

Sputnik News understreger saudisk rolle i terrorisme

7. juni, 2017 – Den russiske Sputnik News nyhedstjeneste har, i løbet af de seneste 24 timer, haft en stor satsning med at sætte fokus på hykleriet i saudiernes påstand om, at Qatar er *sponsoren* af terrorisme i regionen. (Bemærk, at følgende rapport går forud for terrorangrebet i Teheran torsdag.)

En tidligere CIA-efterretningsagent Phil Giraldi sagde i et interview til Sputnik, at den amerikanske beslutning om at fokusere på Qatar for at promovere terror, når landet samtidig er vært for en betydningsfuld amerikansk base i regionen, ikke gav nogen mening, eftersom det ignorerer den rolle, saudierne spiller i finansiering af ekstreme islamister.

»Hvis hensigten var at standse støtte til terror, så virker det dumstædigt at angribe kun én af parterne, især, når denne part samtidig gør én en tjeneste ved at støtte ens betydningsfulde, militære tilstedeværelse«, sagde han. »Det er i efterretningskredse almindeligt kendt, at Qatar støtter terrorister, men det gør Saudi-Arabien også, og Saudi-Arabien er ensidigt ansvarlig for at skabe den særligt ondsindede form for islam, der kaldes wahhabisme, [1] og som tjener til at legitimere terrorgrupperne«, udtalte Giraldi.

I endnu en artikel rapporterer Sputnik, at saudiske anklager mod Qatar for at støtte islamiske terrorgrupper er særdeles

hykleriske og udtryk for falsk forargelse, fordi Riyadh gør det samme, på større skala.

»Med hensyn til saudierne anklager om Qatars finansiering af terrorisme, så er det svært at tage dem alvorligt, eftersom Saudi-Arabiens aktiviteter i denne henseende er særdeles velkendte, skrev Dan Lazare, udenrigspolitisk analytiker og politisk kommentator. Lazare påpegede Hillary Clintons to e-mails fra Udenrigsministeriet, som WikiLeaks offentliggjorde, og som viser, at amerikanske efterretningstjenester i årevis har vidst, at saudierne er hovedstøtterne bag terrorgrupper i Mellemøsten. I september 2014 skrev Clinton i en e-mail, at »Qatar og Saudi-Arabien giver hemmelig finansiel og logistisk støtte til ISIL [Daesh] og andre radikale sunni-grupper i regionen«, bemærkede han. »Skal vi nu virkelig tro på, at saudierne er oprørte, fordi Qatar også finansierer dem?«, spurgte Lazare.

Og i en tredje artikel gennemgår Sputnik en artikel af den russiske, politiske kommentator, Gennadi Petrov, som blev udgivet i det russiske erhvervsblad, Expert.ru. Petrov bemærker, at, da præsident Donald Trump besøgte Riyadh 20.-21. maj, accepterede han den saudiske fortolkning af terroristproblemet, hvor Iran har hele skylden. Man kan jo bl.a. erindre sig 11. september, 2001, og de angivelige forbindelser mellem terroristerne, der sprængte Tvillingetårnene i luften, og regeringsfolk fra det saudiske monarki (hvilket Trump i øvrigt nævnte under sin valgkampagne).«

<https://sputniknews.com/middleeast/201706071054382966-saudis-qatar-islamists-funding/>

Foto: Saudierne er dybt chokeret over at opdage, at Qatar finansierer islamister, ligesom de selv gør ...

[1] Læs EIR-radaktør for arabiske spørgsmål Hussein Askarys dybdegående artikel: »Den islamiske renæssance var en Dialog

Iran: Revolutionsgarden anklager Saudi-Arabien for terrorangreb i Teheran

7. juni, 2017 – Irans Revolutionsgarde-Korps (IRGK) har anklaget Saudi-Arabien for at stå bag dagens to terrorangreb i Teheran. Ifølge iranske nyhedsrapporteringer dræbte de to angreb, ét på den iranske parlamentsbygning og det andet på stifteren af den Islamiske Republik, Imam Komeinis mausoleum, 12 mennesker og sårede 42 andre. ISIS tog ansvaret for angrebene og stiller det ildevarslenende spørgsmål, »Tror I, vi forsvinder? Vi er kommet for at blive, om Gud vil«, i en video, udlagt på ISIS' Amaq-nyhedssite.

Erklæringen fra IRGK lød, »Dette terrorangreb fandt sted blot en uge efter mødet mellem den amerikanske præsident [Donald Trump] og de [saudiske] tilbagestående ledere, der støtter terrorister. Det faktum, at Islamisk Stat har taget ansvaret, beviser, at de var involveret i det brutale angreb.«

Ifølge to embedsfolk fra det Iranske Efterretningsministerium blev medlemmer af en tredje terroristcelle arresteret, men »flere« er rejst ind i Iran, hvilket indikerer, at der kan komme flere angreb.

Den russiske præsident Vladimir Putin udstedte en kondolenceerklæring til iranerne, der også understregede »nødvendigheden af at styrke internationalt samarbejde i kampen mod terrorisme«. Han »bekræftede ligeledes Ruslands beredvillighed til flere fælles indsatser med Iran på dette

felt«. USA's Udenrigsministerium udstedte ligeledes en erklæring, der fordømte angrebet og overbragte kondolencer. »Terrorismens fordærvelse har ingen plads i en fredelig, civiliseret verden«, lyder det.

Kun få timer før terrorangrebene erklærede den saudiske udenrigsminister Adel Al-Jubier i Paris, at Iran »må straffes« for sin (angivelige) indblanding i regionen og støtte til terrororganisationer såsom al-Qaeda, rapporterer *Al Arabiya*.

Foto: Iranske styrker under et terrorangreb mod parlamentsbygningen, 7. juni, 2017.

En åbenhjertig og åben dialog begyndte mellem Emmanuel Macron og Vladimir Putin

29. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin ankom i Frankrig i dag, på invitation fra præsident Emmanuel Macron, til en tête-à-tête, der blev til en mere end to timer lang drøftelse, som dækkede alle dagens afgørende spørgsmål. Mødet kom i stand i forbindelse med en mindehøjtidelighed i anledning af, at det er 300 år siden, tsar Peter den Store besøgte Frankrig i 1717.

Det to timer lange **møde mellem Putin og Macron** begyndte kl. 14 og fortsatte over frokosten. En kort pressekonference fulgte, med en kort periode til spørgsmål-og-svar. Dernæst besøgte de to præsidenter udstillingen i Versailles' Grand Trianon, der viser en stor udstilling af historiske dokumenter og

arkivmateriale fra det royale besøg i 1717, som varede i flere uger.

Det mest håndgribelige fremskridt synes på dette tidspunkt at have været beslutningen om at nedsætte en studiegruppe, der skal udarbejde, hvordan der kan blive større samarbejde mellem de to lande, om kampen mod terrorisme, og især mod Daesh/ISIS i Syrien. Macron sagde til Putin, at han ønskede at gå længere end til Frankrigs nuværende bidrag til denne kamp, i sammenhæng med den internationale koalition, der bekæmper ISIS i Mellemøsten, for at forstærke Frankrigs samarbejde med Rusland.

Begivenheden med mødet i Versailles-paladset – for mange af eliten, et symbol på fransk storhed – videreformidlede i sig selv et budskab om, at den fransk-russiske relation er mangeårig og vigtig for værtslandet. Ud over de internationale krisepunkter, som dominerede drøftelserne, sagde Macron, at han ønsker at styrke bilateralt samarbejde inden for områderne kultur, videnskab og industri.

Dette står i skarp kontrast til tidligere franske præsident François Hollande. I oktober 2016 trak Hollande faktisk en invitation til Putin tilbage, hvor denne skulle have deltaget i indvielsen i Paris af et nyt, stort ortodoks-religiøst og kulturelt center, bygget af Rusland, og som begge statsoverhoveder skulle have indviet. Da Hollande i stedet kun tilbød et arbejds møde om Syrien, afviste Putin denne ringeagt og aflyste sit besøg. I modsætning hertil besluttede Macron at invitere Putin til en meget speciel ceremoni, ladet med betydning, og gjorde således Putin til det første statsoverhoved, der besøgte Frankrig efter Macrons tiltrædelse som præsident.

Når vi forsøger at afgøre, hvad Macron vil gøre, er det her vigtigt at bemærke, at han under sin valgkamp erklærede, at hans udenrigspolitik ville blive »de Gaulles-Mitterandistisk«. Det er ikke en beskrivelse, som denne nyhedstjeneste ville

bruge, men dermed mener Macron et uafhængigt Frankrig, der kan forhandle med alle lande og ikke underkaste sig nogen af dem. Udtrykket blev opfundet af henved 20 tidligere udenrigsministre og højplacerede diplomater, der under præsidentvalgkampen udgav et hæfte, som krævede en tilbagevenden til en uafhængig, fransk udenrigspolitik.

De konkrete resultater af Macron-Putin-topmødet ligger på linje med det, som den fransk-russiske analytiker og økonom, Jacques Sapir, beskrev i en artikel, der blev udlagt i dag i Sputnik, og en lignende artikel i RT, som værende en nulstilling – en ny begyndelse – for de fransk-russiske relationer. Ud over lavpunktet for disse relationer under Hollande, blev de yderligere anstrengt under præsidentvalgkampen af en skummel atmosfære af anklager og rygter, der blev udbredt i medierne. Rusland blev beskyldt for indblanding i valget; Macron blev beskyldt for at have hemmelige bankkonti, at være homoseksuel, osv.

Det ville være vanskeligt for nogen af siderne at forsøge at tage meget store skridt ved dette første møde, fordi deres egne valgkredse derhjemme måske ikke hurtigt ville følge trop. Men der kan skabes fremskridt på pragmatisk vis omkring forskellige spørgsmål, såsom Ukraine og Syrien.

Foto: Den franske præsident Emmanuel Macron giver hånd til den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) under dennes besøg til Frankrig, som det første, udenlandske statsoverhoved, siden Macrons tiltrædelse – på Versailles-slottet til forhandlinger, før de fortsatte til åbningen af en udstilling, der markerer 300 års diplomatiske bånd mellem de to lande. 29. maj, 2017.

Præsident Trump gør ISIS til emnet for NATO-topmødet

25. maj, 2017 – I noget, man kun kan beskrive som et slagsmål, modstod præsident Trump ethvert angreb med hensyn til Rusland, både udtrykkeligt, over for EU-præsident Donald Tusk, og på NATO-topmødet.

Ifølge Bloomberg News »sagde præsident for EU Donald Tusk, at forhandlinger med USA's præsident Donald Trump torsdag afslørede, at man ikke havde 'en fælles holdning' mht. Rusland.«

I stedet insisterede præsident Trump på NATO-mødet, at NATO's mission først og fremmest var at nedkæmpe terrorisme. I kølvandet på sine interventioner i Mellemøsten har præsident Trump insisteret på, at ISIS er spørgsmålet.

Som en bekræftelse på denne holdning indikerede NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, at NATO vil øge sin deltagelse i anti-terrorkrigen imod ISIS i Syrien, men ikke vil anmode om en styrkelse af NATO's militære tilstedeværelse på Ruslands grænser, en skarp kontrast til NATO's nylige politikker.

Foto: Præsident Donald Trump og NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg i Bruxelles.

Saudi-Arabien er kilden til

terrorisme!

Trump må droppe dem og holde sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme, med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golf-pressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en Verdenslandbro. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York, hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstilede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske. Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hjemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af

Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld ...

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne

enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn,

finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplitning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplitninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til

menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.